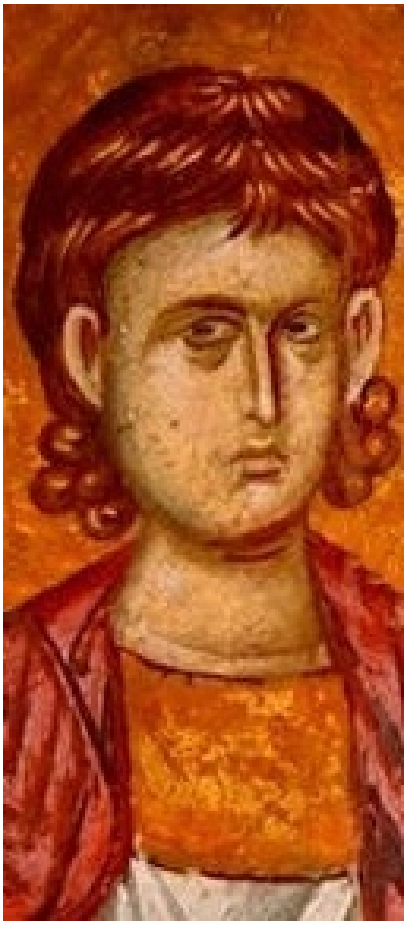
25.10.2012 г. / 07:41:07

Вяра

07.11 по еретическия, †25 октомври по православния календар - Свети мъченици Маркиан и Мартирий. Свети мъченик Анастасий

Страдание на светите мъченици Маркиан и Мартирий

(† ок. 355 г.)

Свети мъченик Мартирий

Когато нечестивата ерес на Арий се разпространила и създала големи раздори в Христовата Църква, започнали жестоки гонения срещу християните както от страна на арианите, така и от идолопоклонниците. По това време били

преследвани, мъчени, гонени и убивани всички, които признавали Христа за Творец, а не за творение, виждали в Него въчовечилия се Бог, а не обикновен човек. Арианите се укрепили още повече, когато самият цар Констанций, син на Константин Велики, паднал в същата ерес и приближил до двора си двамата големи сановници, Евсевий и Филип, ариани, които ревностно преследвали православните и причинявали зло на Христовата Църква.

Те били виновници за изгонването и смъртта на светия наш отец Павел Изповедник, патриарх Константинополски (1). Като го заточили в Армения(2), подучили единомишлениците си да го удавят, което те и изпълнили. Вместо него въздигнали на патриаршеския престол Македоний (3). Мнозина други изповедници и учители на благочестието те погубили по различни начини.

Сред тези ревнители на Христовата вяра имало двама - Маркиан и Мартирий, които със своето учение и писания украсявали Божията Църква и "като църковна гръд, която подава млякото на учението, хранели духовните чада" (Служ. миней, окт. 25-и ден, песен 4).

По-рано те служели при споменатия свети изповедник Павел: Маркиан като четец, а Мартирий - като иподякон. Те били също и нотарии*, описващи учението на патриарха и делата, с които се утвърждавало благочестието. Заедно с това те самите били големи проповедници на Словото Божие и поборници на Църквата, която като два щита защитавали от стрелите на еретиците. Като на верни Свои ученици Господ им дал уста и премъдрост, на която не можели да противоречат и противостоят противниците им - арианите (сравни с Лук. 21:15.).

След изгнанието и смъртта на свети Павел ересоначалниците обърнали отровата си срещу учениците му -

Маркиан и Мартирий. Като скрили злобата си в лукавство както искра в пепел, те първо се опитали с хитра лъжа да ги обърнат от православието към своето нечестие. Предлагали на Божиите угодници много злато, обещавали да им издействат от царя много милости, да ги възкачат на архиерейски катедри и да ги направят собственици на големи имения стига само да се съгласят с въвежданата ерес. Но Божиите угодници презрели всичко: златото не приели, обещаните им почести отхвърлили и се смели над лукавството на нечестивците, като предпочели да приемат поругание, безчестие, мъки и дори смърт заради благочестието, отколкото да живеят в ерес и да се ползват от богатство, слава и почит. Като видели, че с нищо не могат да склонят светите изповедници към своето зловерие, еретиците ги осъдили на смърт, която светиите желаели заради Христа повече, отколкото живота. Когато ги довели на мястото за изпълнение на смъртната присъда, светците поискали малко време, за да се помолят. Издигнали очи и ръце към небето и се помолили така:

- Господи Боже, Който невидимо си създал нашите сърца, Който устройваш всички наши дела (Пс. 32:15), приеми с мир душите на рабите Си, понеже ни умъртвяват заради Тебе, "*смятат ни за овци, обречени на клане*" (Пс. 43:23). Ние се радваме, че с такава смърт излизаме от този живот заради Твоето име. Сподоби ни да бъдем причастници на вечния живот у Тебе, Източника на живота.

Като се помолили така, те преклонили светите си глави под меча и били умъртвени от злочестивите ариани заради изповядването на Божеството на Иисуса Христа. Някои от вярващите взели честните им мощи и ги погребали при Меландийските врати в град Константинопол. По-късно светият наш отец Йоан Златоуст построил в тяхна памет църква, в която болните получавали изцеление от различни болести по молитвите на светите мъченици за слава на Бога,

прославян в Троица во веки. Амин.

(1) Павел Изповедник бил Константинополски патриарх от 340 г. до 350 г.

(2) Армения - област на запад от Малоазиатския полуостров, на юг от Иверия, или Кавказ, на север от Тигър и Ефрат.

(3) Македоний бил създател на нова ерес. Той не признавал Светия Дух за Бог, а Го считал за тварно същество, нямащо участие в Божеството и славата на Отца и Сина. Ереста на Македоний била осъдена на II Вселенски събор по времето на Теодосий Велики в 381 г.

** Нотарий означава бързописец. През първите векове след Рождество Христово, така се наричали императорските секретари, които скрепявали актовете. При Константин Велики била учредена тайна канцелария на нотариите, които водели протоколите на най-важните държавни съвещания. По това време и секретарите на Константинополския патриарх също се наричали нотарии.*

Тропарь мученикам Маркиану и Мартирию

глас 1

Мученик двоица единонравная, Маркиан с Мартирием славным, Ариево нечестие разрушиша и Сприсносущна Сына Отцу и Духови веровати научиша, Павлу повинующеся, истинных повелений учителю, темже, мечем убиени, умроша; и присно со Христом живуще, о нас Того молят спасти души наша.

Кондак мученикам Маркиану и Мартирию

глас 4

Подвигшеся добре от младенства, Маркиане с мудрым Мартирием, отступника Ария низложисте, невредно сохраните Православную веру Павлу последующе, мудрому учителю. Темже с ним обретосте живот, яко Троицы поборницы изряднейшии.

(Добре подвизавали се от младини, Маркиане с мъдри Мартирие, победихте отстъпника Арий, запазили невредима православната вяра и последвали мъдрия учител Павел. Затова с него наследихте живота като изрядни поборници на Троицата.)

В памет на свети мъченик Анастасий (кр. III в.)

Свети Анастасий доброволно се явил при мъчителите и смело изповядал Христа като Истински Бог и Творец на всичко. За тази си твърдост в истинната вяра той бил посечен с меч, а тялото му било хвърлено в морето.

Една благочестива жена след дълги усилия се постарала да извади светите мощи от морето, намазала ги с благовония и ги облякла в погребални одежди. Положила ги в домашната си църква. Много изцеления станали на гроба на светеца.

> Св. Анастасий бил родом от Аквилея (планина в Северна Италия). Пострадал при Диоклетиан (284-305) в крайбрежния град Салон в Далмация. Бел.ред.

ЧЕТИ-МИНЕИТЕ

buditeli.info © 2017